

โดยประธานเคทีเทอร์ เอฟ. อุกท์คอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด

“องค์พระผู้เป็นเจ้า คือข้าพระองค์หรือ?”

เราต้องทิ้งความหึงงองทอง มองข้ามความโอหังของเรา และทูลถามด้วยความนอบน้อมว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า คือข้าพระองค์หรือ?”

นี่คือคืนสุดท้ายในความเป็นมรรตัยของพระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงเป็นที่รัก คำคั้นนั้นก่อนที่พระองค์จะประทานพระองค์เองเป็นค่าไถ่มวลมนุษยชาติ ขณะที่พระองค์ทรงหักขนมปังกับสานุศิษย์ พระองค์ตรัสบางอย่างที่ทำให้พวกเขาตระหนกและเสียใจ “คนหนึ่งในท่านจะทรยศเรา” พระองค์ทรงบอกพวกเขา

สานุศิษย์ไม่ได้สงสัยว่าสิ่งที่พระองค์ตรัสนั้นจริงหรือไม่ ทั้งไม่ได้เหลียวมองไปรอบๆ ที่ไปที่คนอื่นและถามว่า “คือเขาหรือ?”

แต่ “พวกเขาพากันเป็นทุกข์ ต่างคนต่างเริ่มทูลถามพระองค์ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้า คือข้าพระองค์หรือ?”¹

ข้าพเจ้าสงสัยว่าเราแต่ละคนจะอย่างไร ถ้าพระผู้ช่วยให้รอดทรงถามเราอย่างนั้น เราจะมีมองไปยังคนรอบข้างและพูดในใจอย่างนี้ไหม “พระองค์คงตรัสถึงบราเดอร์จอห์นสัน ฉันสงสัยเขามาตลอด” หรือ “ฉันตั้งใจที่บราเดอร์บราวน์อยู่ที่นั่น เขาควรจะได้ยินข่าวสารนี้” หรือเราจะเป็นเหมือนสานุศิษย์สมัยโบราณมองที่ตนเองและถามคำถามแกงใจว่า “คือฉันหรือ?”

ในคำพูดที่เรียบง่ายนี้ “องค์พระผู้เป็นเจ้าคือข้าพระองค์หรือ?” เป็นจุดเริ่มต้นของ

ปัญญาและเส้นทางของการเปลี่ยนใจเลื่อมใส ส่วนตัวตลอดจนการเปลี่ยนแปลงอันถาวร

อุปมาเรื่องแคนดิโลออน

นานมาแล้วมีชายคนหนึ่งชอบเดินเล่นตอนเย็นในละแวกบ้าน เขาตั้งใจเดินผ่านบ้านของเพื่อนบ้านโดยเฉพาะ เพื่อนบ้านคนนี้ได้ตบเท้าอย่างเรียบร้อย ดอกไม้บานสะพรั่งอยู่เสมอ ต้นไม้แข็งแรงให้ร่มเงา เห็นได้ชัดว่าเพื่อนบ้านพยายามอย่างมากที่จะมีสวนสวยงาม

แต่วันหนึ่งขณะที่ชายคนนั้นเดินผ่านบ้านของเพื่อนบ้าน เขาเห็นวัชพืชแคนดิโลออน

ต้นใหญ่ดอกสีเหลืองต้นหนึ่งอยู่ตรงกลางสนามที่สวยงาม

มันดูเด่นมากจนเขาประหลาดใจ ทำไมเพื่อนบ้านไม่ถอนทิ้ง เขาไม่เห็นมันหรือ เขาไม่รู้หรือว่าแคนดิโลออนสามารถแพร่เมล็ดพันธุ์ที่หยั่งรากเป็นวัชพืชได้อีกหลายสิบต้น

แคนดิโลออนต้นเดียวที่กังวลใจเขาจนบอกล้มลุก เขาต้องการทำอะไรสักอย่าง เขาควรถอนมันทิ้งไหม หรือพ่นยากกำจัดวัชพืช บางทีถ้าเขาพรางตัวตอนกลางคืน เขาจะแอบไปถอนทิ้งได้

ความคิดของเขาหมกหมุ่นอยู่กับเรื่องนี้ ขณะเดินกลับบ้าน เขาเข้าบ้านไปโดยไม่เหลียวมองแม้แต่สนามหน้าบ้านของเขาเอง—ซึ่งปกคลุมไปด้วยแคนดิโลออนสีเหลืองหลายร้อยต้น

ท่อนไม้และผง

เรื่องนี้ทำให้เรานึกถึงพระคำของพระผู้ช่วยให้รอดใหม่

“ทำไมท่านมองเห็นผงในตาพี่น้องของท่าน แต่กลับไม่มองเห็นไม้ทั้งท่อนที่อยู่ในตาของท่าน...”

“...จงชักไม้ทั้งท่อนออกจากตาของท่านก่อน แล้วท่านจะเห็นได้ถนัด จึงจะเขียนออกจากตาพี่น้องของท่านได้”²

เรื่องท่อนไม้และผงนี้ดูเหมือนจะเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิดถึงการที่เรามองไม่เห็นตนเองอย่างชัดเจน ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าเหตุใดเราจึงสามารถวินิจฉัยและแนะนำวิธีการรักษาความเจ็บป่วยของคนอื่นได้ดีมาก ขณะที่เรามักจะเห็นความเจ็บป่วยของตนเองได้ยาก

เมื่อหลายปีก่อนมีข่าวเกี่ยวกับชายคนหนึ่ง ที่เชื่อว่าถ้าเขาทาน้ำมะนาวบนใบหน้า จะทำให้กล้ามเนื้อรูปเขาไม่ติด ดังนั้นเขาจึงทาน้ำมะนาวทั่วใบหน้าแล้วออกไปปล้นธนาคารสองแห่ง ต่อมาไม่นานเขาถูกจับขณะที่ภาพของเขาถ่ายทอดไปทั่วชาวภาคค่า เมื่อตำรวจให้เขาดูวิดีโอจากกล้องวงจรปิด เขาไม่เชื่อสิ่งที่เขาเห็น “แต่ผมทาน้ำมะนาวบนหน้าผม” เขาแย้ง³

เมื่อนักวิทยาศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยคอร์เนลล์ได้ยินเรื่องนี้ เขาแปลกใจว่าชายคนนั้นช่างไม่ตระหนักถึงความไม่เข้าท่าของตน เพื่อจะพิจารณาว่านี่เป็นปัญหาทั่วไปหรือไม่ นักวิจัยสองคนเชิญนักศึกษามหาวิทยาลัยยามี่

ส่วนร่วมในการทดสอบทักษะชีวิตหลายชุด จากนั้นจึงขอให้พวกเขาให้คะแนนตนเอง นักศึกษาที่ทำแบบทดสอบได้ไม่ดีเป็นผู้ประเมินผลงานตนเองได้ถูกต้องน้อยที่สุด—บางคนประเมินคะแนนสูงกว่าที่พวกเขาได้จริงถึงห้าเท่า⁴

การศึกษานี้นำไปทำซ้ำหลายวิธี แต่ก็ได้รับการยืนยันข้อสรุปอย่างเดียวกันครั้งแล้วครั้งเล่า เราหลายคนมีปัญหาในการมองเห็นตนเองว่าโดยแท้แล้วเราเป็นอย่างไร แม้กระทั่งคนที่ประสบความสำเร็จก็ประเมินค่าผลงานตนเองสูงเกินไปและประเมินค่าผลงานผู้อื่นต่ำเกินไป⁵

อาจไม่สำคัญมากที่จะประเมินสูงเกินไปว่าเราขบถดีมากหรือเราดีถูกกอล์ฟได้ไกลมาก แต่เมื่อเราเริ่มเชื่อว่าผลงานของเราในบ้าน ที่ทำงาน และที่โบสถ์ดีกว่าความเป็นจริง เราจะมองไม่เห็นพรและโอกาสที่จะปรับปรุงตนเองในวิธีที่สำคัญและลึกซึ้ง

จุดบอดทางวิญญาณ

คนที่ข้าพเจ้ารู้จักคนหนึ่งเคยอาศัยอยู่ในวอร์ดที่มีสถิติบางอย่างสูงสุดในศาสนจักร—จำนวนผู้มาโบสถ์สูง จำนวนการสอนประจำบ้านสูง เด็กปฐมวัยมีความประพฤติดี การรับประทานอาหารเย็นกับวอร์ดมีอาหารอร่อย เลิศจนสมาชิกแทบจะล้นอาคารประชุม และข้าพเจ้าคิดว่าไม่เคยมีการโต้เถียงกันในการแข่งขันบอลของศาสนจักร

ต่อมาเพื่อนข้าพเจ้ากับภรรยาได้รับเรียกไปทำงานเผยแผ่ เมื่อพวกเขากลับมาที่นี่ในอีกสามปีต่อมา สมาชิกหลายคนประหลาดใจที่รู้ว่าระหว่างช่วงเวลาที่เขาไปรับใช้ คู่แต่งงาน 11 คู่จบลงด้วยการหย่า

ถึงแม้วอร์ดดังกล่าวจะมีข้อบ่งชี้ภายนอกถึงความซื่อสัตย์และความเข้มแข็ง แต่น่าเสียดายที่มีบางอย่างเกิดขึ้นในใจและชีวิตของสมาชิก ปัญหาก็คือสถานการณ์ไม่ใช่เรื่องพิเศษ สิ่งทีเลวร้ายและมักไม่ใช่เรื่องสำคัญเกิดขึ้นเมื่อสมาชิกศาสนจักรเริ่มไม่ใส่ใจหลักธรรมพระกิตติคุณ ภายนอกของพวกเขาอาจดูว่าเป็นสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์ แต่ภายในใจพวกเขาออกห่างจากพระผู้ช่วยให้อุดและคำสอนของพระองค์ พวกเขาค่อยๆ หนีไปจากเรื่องทางวิญญาณและเคลื่อนไปหาสิ่งต่างๆ ของโลก

ครั้งหนึ่ง—ฐานะบุโรหิตที่มีค่าควรเริ่มบอกตนเองว่าศาสนจักรนี้ดีต่อสตรีและเด็กแต่ไม่ใช่พวกเขา หรือบางคนเชื่อว่าตารางที่อัดแน่นหรือสภาวะการณ์เฉพาะของพวกเขาเป็นข้อยกเว้นจากการอุทิศตนและการรับใช้ประจำวันที่ทำให้พวกเขาใกล้ชิดพระวิญญาณ ในยุคสมัยของการแก้ตัวและหลงตน เป็นเรื่องง่ายมากที่จะสร้างเหตุผลมาเป็นข้อแก้ตัวสำหรับการไม่สวดอ้อนวอนพระผู้เป็นเจ้าของทุกวันประจำวันพ่วงในการศึกษาพระคัมภีร์ หลีกเลียงการประชุมของศาสนจักรและการสังสรรค์ในครอบครัว หรือการไม่จ่ายส่วนสิบและเงินบริจาคอย่างซื่อสัตย์

พี่น้องที่รักทั้งหลาย ท่านช่วยมองเข้าไปในใจท่านและถามคำถามเรียบง่ายนี้ “องค์พระผู้เป็นเจ้า คือข้าพระองค์หรือ?”

ท่านไม่ได้มีส่วนร่วม—แม้เพียงเล็กน้อย—จาก “...ชาวประเสริฐอันรุ่งโรจน์ของพระเจ้าผู้สมควรแก่การสรรเสริญ ที่ทรงมอบไว้กับ [ท่าน]”⁶ โหม ท่านยอมให้ “พระของยุคนี้” บดบังความคิดของท่านจาก “ความสว่างของชาวประเสริฐของพระคริสต์”⁷ โหม

พี่น้องที่รักทั้งหลาย พี่น้องชายที่รัก ถามตนเองว่า “ทรัพย์สินสมบัติของผมนอยู่ที่ไหน”

ใจของท่านจดจ่ออยู่กับสิ่งสะกดสบายของโลกนี้หรือไม่ หรือมุ่งเน้นไปที่คำสอนของพระเยซูคริสต์ผู้ทรงขยันหมั่นเพียร “เพราะว่าทรัพย์สินสมบัติของพวกท่านอยู่ที่ไหน ใจของท่านก็อยู่ที่นั่นด้วย”⁸

พระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าสถิตในใจท่านหรือไม่ ท่าน “หยิ่งจางและตั้งมั่น” อยู่ในความรักของพระผู้เป็นเจ้าของและเพื่อนมนุษย์ของท่านหรือไม่ ท่านอุทิศเวลาและความคิดสร้างสรรค์อย่างเพียงพอที่จะนำความสุขมาสู่ชีวิตแต่งงานและครอบครัวท่านหรือไม่ ท่านลงแรงให้เป้าหมายอันสูงส่งของความเข้าใจและดำเนินชีวิตตาม “ความกว้าง ยาว ลึก และสูง”⁹ ของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์หรือไม่

พี่น้องทั้งหลาย ถ้าท่านปรารถนาอย่างยิ่งที่จะปลูกฝังคุณลักษณะเหมือนพระคริสต์อันได้แก่ “ศรัทธา, คุณธรรม, ความรู้, ความซื่อสัตย์, ความอดทน, ความกรุณาอันที่น้อย, ความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้า, จิตกุศล, ความนอบน้อม, [และการรับใช้]”¹⁰ พระบิดาบนสวรรค์จะทรงทำให้ท่านเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระองค์เพื่อความรอดของจิตวิญญาณเป็นอันมาก¹¹

การตรวจสอบชีวิต

พี่น้องทั้งหลาย ไม่มีใครอยากจะยอมรับว่าเรากำลังออกไปจากเส้นทางที่ถูกตั้งไว้ เรามักพยายามหลีกเลี่ยงการมองลึกลงไปในชีวิตวิญญาณของเราและเผชิญกับความอ่อนแอ ข้อจำกัดและความกลัวของเรา ดังนั้นเมื่อเราตรวจสอบชีวิตเรา มองผ่านม่านของอดีต ข้อแก้ตัว และเรื่องราวที่เราบอกตัวเองเพื่อแก้ต่างให้ความคิดและการกระทำที่ไม่มีค่าควรของเรา

แต่การที่เราสามารถมองเห็นตนเองอย่างชัดเจนเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเติบโตทางวิญญาณและความผาสุกของเรา ถ้าความอ่อนแอและข้อบกพร่องของเรายังคงแฝงอยู่ในเงา เมื่อนั้นอำนาจแห่งการไถ่ของพระเจ้าช่วยให้รอดจะไม่สามารถเยียวยาและทำให้สิ่งเหล่านั้นเข้มแข็ง¹² ช่างน่าขัน การที่เรามีเดบอดในเรื่องความอ่อนแอของมนุษย์จะทำให้เราไม่ตระหนักในศักยภาพอันสูงส่งที่พระบิดาทรงปรารถนาจะบำรุงเลี้ยงไว้ในเราแต่ละคน

ดังนั้นเราจะส่องแสงบริสุทธิ์แห่งความจริงของพระเจ้าเข้าไปในชีวิตวิญญาณและมองตัวเราดังที่พระองค์ทรงมองเห็นได้อย่างไร ข้าพเจ้าขอแนะนำว่าพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์และคำปราศรัยในการประชุมใหญ่สามัญเป็นกระจกเงาที่ดีที่สุดที่เราจะถือไว้ส่องดูตนเองได้

ขณะที่ท่านฟังหรืออ่านถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์สมัยโบราณและปัจจุบัน หลีกเลี่ยง

ความคิดที่ว่าถ้อยคำเหล่านี้ใช้กับคนอื่นและถามคำถามเรียบง่ายว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าคือข้าพระองค์หรือ?”

เราต้องเข้าหาพระบิดาวันหนึ่งของเราด้วยใจที่ซอกซำและความคิดที่สามารถสอนได้ เราต้องเต็มใจเรียนรู้และเปลี่ยนแปลง โอ เราจะได้ประโยชน์มากเพียงไรโดยรับปากว่าจะดำเนินชีวิตตามที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงปรารถนา

ผู้ที่ *ไม่* ประสงค์จะเรียนรู้และเปลี่ยนแปลง อาจ *จะไม่* และส่วนใหญ่น่าจะเริ่มสงสัยว่าศาสนจักรมีอะไรให้พวกเขาบ้าง

แต่ผู้ที่ต้องการปรับปรุงและก้าวหน้า ผู้ที่เรียนรู้เกี่ยวกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและปรารถนาจะเป็นเหมือนพระองค์ ผู้ที่ถ่อมตนเป็นเหมือนเด็กเล็กและพยายามทำให้ความคิดตลอดจนการกระทำของพวกเขาสอดคล้องกับพระบิดาในสวรรค์—พวกเขาจะประสบปาฏิหาริย์แห่งการชดใช้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พวกเขาจะรู้สึกอย่างแน่อนจนถึงพระวิญญาณอันสว่างไสวของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า พวกเขาจะลิ้มรสปีติสุดจะพรรณนาอันเป็นผลมาจากใจที่นอบน้อมและอ่อนโยน พวกเขาจะได้รับพรด้วยความปรารถนาและการฝึกฝนอบรมเพื่อเป็นสานุศิษย์ที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์

อำนาจแห่งความดี

ตลอดเส้นทางชีวิตที่ผ่านมา ข้าพเจ้ามีโอกาสรอคอบไหล่กับชายหญิงบางคนที

ดำเนินชีวิตอยู่ในโลกพร้อมด้วยสติปัญญาและความสามารถมากที่สุด เมื่ออายุยังน้อย ข้าพเจ้าประทับใจบุคคลที่มีการศึกษา ประสบความสำเร็จ และได้รับเสียงสรรเสริญจากโลก แต่เมื่อวันเวลาผ่านไป ข้าพเจ้าตระหนักว่าสิ่งที่ข้าพเจ้าประทับใจมากกว่าคือจิตวิญญาณที่ล้ำเลิศและได้รับพร คนที่แท้จริงและปราศจากมารยา

นั่นคือพระกิตติคุณและสิ่งที่พระกิตติคุณทำกับเรามีใช่หรือ นี่คือนักประเสริฐและช่วยให้เราเป็นคนดี

ถ้อยคำของอัครสาวกยากอบประยุกต์ใช้กับเราในปัจจุบัน

“พระเจ้าทรงต่อสู้คนที่หยิ่งจองหอง แต่ประทานพระคุณแก่คนที่ถ่อมใจ...”

“พวกท่านจงถ่อมใจลงต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า แล้วพระองค์จะทรงยกชูท่าน”¹³

พี่น้องทั้งหลาย เราต้องทิ้งความหยิ่งจองหอง มองข้ามความโอหังของเราและ ทูลถามด้วยความนอบน้อมว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า คือข้าพระองค์หรือ?”

ถ้าคำตอบของพระเจ้าคือ “ใช่ บุตรของเรา มีสิ่งที่เจ้าต้องปรับปรุง สิ่งที่เราจะช่วยให้เจ้าชนะ” ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าเราจะยอมรับคำตอบนี้ โดยน้อมรับบาป น้อมรับความบกพร่องของเรา แล้วจากนั้นเปลี่ยนทางของเราโดยการเป็นสามี บิดา และบุตรที่ดีขึ้น นับจากนี้เป็นต้นไปขอให้เราแสวงหาอย่างสุดกำลังที่จะเดินอย่างแน่วแน่ในเส้นทางอัน

เป็นพรของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด—เพราะการมองเห็นตนเองอย่างชัดเจนเป็นจุดเริ่มต้นของปัญญา

ถ้าเราทำดังนี้ พระบิดาผู้เมตตาพระทัยกรุณาจะทรงจูมมือเรา พระองค์จะทรงทำให้เรา “แข็งแกร่งและได้รับพรจากเบื้องบน”¹⁴

เพื่อนรักของข้าพเจ้า ก้าวแรกบนหนทางอันมหัสจรรย์และความสมหวังแห่งการเป็นศาสนิกชนที่แท้จริงเริ่มด้วยการถามตนเองด้วยคำถามเรียบง่ายว่า

“องค์พระผู้เป็นเจ้า คือข้าพระองค์หรือ?”

ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงสิ่งนี้และฝากพรของข้าพเจ้าไว้กับท่านในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. มัทธิว 26:21-22; เพิ่มตัวเอน.
2. มัทธิว 7:3, 5.
3. ดู Errol Morris, “The Anosognosic’s Dilemma: Something’s Wrong but You’ll Never Know What It Is,” *New York Times*, June 20, 2010; opinionator.blogs.nytimes.com/2010/06/20/the-anosognosics-dilemma-1.
4. ดู จัสติน คุรเกอร์และเดวิด ดันนิงก์, “Unskilled and Unaware of It: How Difficulties in Recognizing One’s Own Incompetence Lead to Inflated Self-Assessments,” *Journal of Personality and Social Psychology*, ๗.ค. 1999, 1121–34. “จากการศึกษา 4 ครั้ง ผู้เขียนพบว่าผู้ร่วมทดสอบที่อยู่ในกลุ่มล่างสุดของสี่กลุ่มจากการทดสอบอารมณ์ขัน ไวยากรณ์ และตรรกวิทยา จะประเมินผลการทดสอบและความสามารถของตนเองโดยรวมสูงเกินไป ถึงแม้คะแนนสอบจะอยู่ที่สิบสองเปอร์เซ็นต์จากค่าสูงสุดแต่พวกเขาประเมินตนเองว่าอยู่ที่หกสิบห้าเปอร์เซ็นต์จากค่าสูงสุด” (จากบทคัดย่อที่ psycnet.apa.org/?&fa=main.doiLanding&doi=10.1037/0022-3514.77.6.1121).
5. ดู มาร์แชล โกลด์สมิธ, *What Got You Here Won’t Get You There* (2007), บทที่ 3. นักวิจัยขอให้ห็นส่วนสามคนให้คะแนนผลงานของพวกเขาที่มีต่อความสำเร็จของบริษัท การประเมินผลงานตนเองของพวกเขาทำได้ถึง 150 เปอร์เซ็นต์.
6. 1 ทิโมธี 1:11.
7. 2 โครินธ์ 4:4.
8. ลูกา 12:34.
9. เอเฟซัส 3:18.
10. หลักคำสอนและพันธสัญญา 4:6.
11. คู แอลมา 17:11.
12. คูอีเธอร์ 12:27.
13. ยากอบ 4:6, 10.
14. หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:28.

โดยประธานเฮนรี บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด

ฐานะปุโรหิต ขั้นเตรียม

ในการเตรียมฐานะปุโรหิตนั้น “ทำให้ผมเห็น” สำคัญกว่า “บอกผม”

ข้าพเจ้าปลื้มปิติที่ได้อยู่กับฐานะปุโรหิตของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ซึ่งกระจายอยู่ทั่วโลก ข้าพเจ้าสำนึกคุณต่อศรัทธา การรับใช้ และคำสวดอ้อนวอนของท่าน

ข่าวสารของข้าพเจ้าคืบนี้เกี่ยวกับฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน ถึงเราทุกคนด้วยผู้ช่วยให้สัญญาของพระเจ้าเป็นจริงสำหรับผู้ดำรงสิ่งที่พระคัมภีร์เรียกว่า “ฐานะปุโรหิตที่ต่ำกว่า”¹ เรียกอีกอย่างหนึ่งว่าฐานะปุโรหิตขั้นเตรียม คืบนี้ข้าพเจ้าจะพูดถึงการเตรียมอันน่าภาคภูมิใจนั้น

แผนของพระเจ้าสำหรับงานของพระองค์เต็มไปด้วยการเตรียม พระองค์ทรงเตรียมแผ่นดินโลกให้เราประสบการณ์ทดสอบและโอกาสของความเป็นมรรตัย ขณะอยู่ที่นั่นเราอยู่ในสภาพที่พระคัมภีร์เรียกว่า “สภาพการเตรียม”²

ศาสตพยาภรณ์แอลมาพูดถึงความสำคัญยิ่งของการเตรียมรับชีวิตนิรันดร์ที่เราจะได้อยู่ในครอบครัวกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าพระบิดาและพระเยซูคริสต์ตลอดกาล

ท่านอธิบายความจำเป็นของการเตรียมดังนี้ “และเราเห็นว่าความตายมาสู่มนุษยชาติ, แท้จริงแล้ว, ความตายที่อมิวิเล็คพูดถึง, ซึ่งคือความตายทางโลก; กระนั้นก็ตามยังมีช่วง

เวลาที่ประทานให้มนุษย์ซึ่งในช่วงเวลานั้นเขาอาจจะกลับใจ; ฉะนั้นชีวิตนี้จึงมาเป็นสภาพแห่งการทดลอง; เป็นเวลาที่เตรียมพบพระเจ้าผู้เป็นเจ้า; เป็นเวลาที่เตรียมรับสภาพอันหาได้สิ้นสุดไม่ซึ่งเราพูดมาแล้ว, ซึ่งอยู่ภายหลังจากฟื้นคืนชีวิตของคนตาย.”³

เวลาที่เรารับให้มีชีวิตอยู่ในความเป็นมรรตัยเป็นการเตรียมพบพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอันใด

